

[Poul Dam.]

hvis det økonomiske opsving kommer ude i verden, kan den afvikles relativt hurtigt.

Dernæst er der god mening i at fortsætte og videreudvikle beskæftigelsesforanstaltninger inden for byggesektoren. Det er efter SF's opfattelse samfundets ansvar at sikre borgerne gode boliger til priser, de kan betale, og det kan bl.a. ske ved udvidet igangsættelseshjælp og finansieringshjælp.

Der er en lang række foranstaltninger, der her kan træffes. Det koster penge, men de kommer igen. Hvis man anlægger rationelle cost-benefit analyser, vil det vise sig, at mange udvidelser af den offentlige aktivitet er gode forretninger set fra samfundets side.

For det tredje ser SF det som en opgave at føre en selektiv erhvervsstøttepolitik, navnlig ved at tilføre erhvervsvirksomheder med ekspansionsmuligheder ny kapital, fortrinsvis således at den ydes via medarbejderne og dermed både kan fremme erhvervsvirksomhedernes udviklingsprogrammer og bidrage til en naturlig udvikling af den medarbejderindflydelse, som SF anser for at være en uundværlig del af det fremtidige erhvervsliv.

Endelig mener SF, at det at bruge penge til udbygning af uddannelserne, til arbejdsoptræning af ungdommen og til socialforsorg ikke er forbrug, men investering, investering i en bedre fremtid og investering i foranstaltninger, som kan spare samfundet for kostbare problemer senere hen. I denne forbindelse kan man nævne de meningsløse planer om adgangs begrænsninger.

SF mener altså ikke, at der er sparet for lidt på finanslovsforslaget. Der er snarere sparet for meget og forkert. Der er for meget vanetænkning i budgetpolitikken både med hensyn til, hvad der bruges penge til, og med hensyn til, hvad der spares på. Vi vil gerne bidrage til, at statens penge, og det vil sige borgernes penge, bruges fornuftigere, men vi benægter kategorisk, at det skulle være et mål i sig selv at spare for enhver pris.

Det bør gøre indtryk på enhver, når finansministeren, som jeg nævnte, oplyser, at hver gang arbejdsløshedsprocenten falder med 1, forbedres statsbudgettet med 700 mill. kr., og dertil kommer et uoplyst beløb

på de kommunale budgetter. Det er altså en god forretning for staten at bruge penge, hvis man kan få nedgang i arbejdsløsheden.

Vi er gået i gang med gennemgangen af finanslovsforslaget. Det er vigtigt, og vi skal nok gøre vores del af det. Men vi er bekymrede for, hvad septemberforligets partier finder ud af i de kommende dage og måneder. Vi frygter, at resultatet kommer til at ligge fjernt fra det, SF ønsker sig: en finanslov, der bliver et godt redskab til at forbedre beskæftigelsen og dermed levevilkårene og livsglæden i Danmark.

Honoré (KRFF):

Finanslovsforslaget for 1976-77 afspejler med sit rekordagtige underskud det økonomiske tilbageslag, vi er vidne til i alle de industrialiserede lande. Finanslovsforslaget er samtidig udtryk for regeringens og 5 partiers vilje til at finde en både øjeblikkelig og mellemsigtet løsning på de samfundsøkonomiske problemer i dette land. Hovedingredienserne i forliget er en beskæftigelsesfremmende politik og en sanering af de offentlige udgifter frem til 1978-79.

Kristeligt folkeparti vil arbejde for, at septemberforligets samarbejde kan fastholdes og på denne måde give erhvervslivet og udlandet tillid til landets styre.

Jeg vil gerne understrege, at det ikke er et valg, vi har brug for nu. Rumsteren med valgtrusler tjener ikke noget samfundsgavnligt formål. Nu gælder det tværtimod om at leve op til de indgåede forpligtelser og få dette folkestyre til at fungere.

Det mest slående ved finanslovsforslaget er, at det går ud fra, at vi vil få et kasseunderskud på 13 mia kr. Det skyldes væsentligst de store udgifter til arbejdsløshedsdagpenge og de forringede statsindtægter. Jeg har forstået, at en række andre lande, vi sammenligner os med, også har et betydeligt underskud på de statslige finanser.

Forliget og dette finanslovsforslag indebærer en række beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Dette er en god forretning. For hver procent arbejdsløsheden reduceres, vil balancen mellem det offentliges udgifter og indtægter forbedres med 700 mill. kr. En forbedring af beskæftigelsessituationen er det væsentligste middel til at få statsbudgettet til at balancere. Dette kræver